

Bibliamagyarázat lelkipásztorok részére szolgálathoz.

MI TÖRTÉNT PÉNTEK ESTÉTŐL
VASÁRNAP REGGELIG?

Irta: Csia Lajos.

Az evangéliumok szűkszavú tudósítása alapján erről igen keveset tudunk. Jézus barátai semmit sem csináltak. A tanítványok rejtőzködtek; Jakab a hagyomány szerint egy sírboltba rejtőzött el, melyet emiatt mai napig Jakab sírjának neveznek; ott találjuk a Kidron völgyében az Absolon sírja mellett. Az asszonyok, kik a kereszt alatt állottak, a aztán megdöbbentek, hogy Arimátiai József hová helyezte Jézus testét, Lukács szerint /23:57/ "szombaton nyugovának a parancsolat szerint". Mindannyiójukat tompa és reménytelen fájdalom töltötte el; a bánat miatt gondolkozni sem tudtak és nem értették, hogy tulajdonképpen mi is történt; nem ismerték fel Isten útját a gonosz történetben. Annál szerényebbek voltak gondolkodásban és cselekvésben a gonoszok. Máté a legrészletesebben beszéli el a történeteket. Szerinte a papok számontartották Jézusnak azt az ígértét, hogy fel fog támadni - a tanítványok sajtószágosan nem gondoltak erre - és szombaton ahelyett, hogy nyugodtak volna a parancsolat szerint, elmentek Pilátushoz, hogy akadályozza meg, hogy a tanítványok ellopják Jézus testét, és valami székérményeséget kövessenek el vele. Pilátus azonban ridegen elutasította a papokat, mire azok maguk pecsételték le és látták el őrséggel a sirt. A gonoszoknak nem volt nyugalma ezen a szombaton! Csak a vasárnap történetét közlik újra az evangéliumok. De mi történt a tiszta oldalon szombaton? Történt-e péntek estétől vasárnap reggelig valami?

Erre a kérdésre az evangéliumok közül megint Máté ad valamilyen választ, mikor közli, hogy Jézus halálakor "a sziklák meghasadtak, sírok kinyitáltak és elhunyt szentek sok teste feltámadott"; a szombatot aztán átugorván, vasárnapra vonatkozólag közli, hogy Jézus "feltámadása után a feltámadott szentek bementek a szent városba, és sokak előtt láthatókká lettek". /Mt.27:51-52-53./ A közölt események ugyan nem a kőbeeső szombatra vonatkoznak; de világos belőlük, hogy a halott szentek feltámadása és megjelenése közötti időben, tehát szombaton a halottak világában nagy mozgalom volt, emberi földi nyelven azt mondanók: nagy izgalom. Erről a nagy mozgalomról, tehát a szombati eseményekről közli aztán tudósítást Péter első levelében, elmondva, hogy Jézus halála után nem "poklokra szállt", mint a helyesen fogalmazott Hiezekegy rossz magyar fordítása mondja; hanem mint az eredeti görög szöveg állítja, a Hadesbe ment, azaz a halottak közé, és ott evangéliumot hirdetett, vagy helyesebben: kihirdette az evangéliumot. /I.Pét.3:19, hol csak a kihirdetés szó áll, v.ö. I.Pét.4:6-tal, hol a 3:19-ben foglalt eseményre vonatkozólag az eüggelishé szó található./ A 3:19 szerint Jézus a talán pokolnak tartható phülaké-ban, /azaz tölöcében/ is megjelent, de nem büntetésképpen és nem szenvedni ment oda, hanem evangéliumot hirdetni, mi lényegesen eltér attól, ahogy a "poklokra szállt" kifejezést értelmezni szokták. Jézus azok kedvéért ment az alvilági tölöcbe, kik ott ösönvizkorabeli engedetlenségükért fogva voltak, nem pedig azért, hogy pokolbeli szenvedéssel a váltság munkáját kiegészítse /3:20/. Még élt a keresztfán, mikor nagy hangon, diadalkiáltással kiáltotta bele a világba, hogy "elvégeztetett", vagy - úgy is fordítható - a cél eléretett; Jézusnak ez a szava világosan kimondja, hogy ezzel a váltságunkaja véget ért, pokolbeli szenvedésekre tehát szükség nem volt. Jézus utolsó szava: "Atyám, a te kezébe teszem le szellememet!" mutatja, hogy ekkor Jézus a bűn átkától szabad lett.

Arra a kérdésre tehát, hogy a kereszthaláltól a feltámadásig mi történt, a következő feleletet adhatjuk: míg a földön a gonosz erőtelen és haszontalan előkészületet tett vélt diadala teljes ki-

